

mange Ewner heri Folkethinget — det er kjender jeg — men til de Ewner, der ere mest fremtrædende, tror jeg just ikke, at Begrænsningsøvnem hører. Det kan jo være, at vi nu ved Finanslovens Behandling kunne komme ind paa en anden Opfattelse af, hvad der er mest tjenligt for Staten i det Hele, og kan det blive Følgen af, hvad der passerede i Foraaret, kan det være meget gavnligt og virke overordentlig, særlig paa dette Thing; thi jeg tror ikke, at der i det andet Thing eller i Regjeringen er Tendents til at give Finanslovbehandlingen en politisk Karakter. (Modsigelse.) Det ærede Medlem og ogsaa andre Medlemmer, f. Ex. det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Sage), maa dog erindre, hvem der har begyndt — det maa de ærede Medlemmer ikke glemme — paa den Historie i 1872—73 at give Finanslovbehandlingen en politisk Karakter; det maa de ikke glemme, naar de tale om at stifte Ret mellem Partierne og bebude en Fremtidspolitik, som jeg ikke veed, om den har eller kan skaffe sig mange Tilhængere. Men kan en saadan Fremtidspolitik trænge igjennem, saa siger jeg til de ærede Medlemmer: Hvad saa? Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, som var første ordførende Medlem ifjor, sørgede over, at der ikke altid var behørig Blødhed hos Høire, og paaffjønede ikke engang, at den var der i Foraaret. Det havde jeg dog troet. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem vilde være saa vel tjent med, at en saadan Blødhed kom tilstede, saa at man idelig fraveg sit Standpunkt; thi man kom ikke derved til kurante Afgjørelser, men kun til halve Afgjørelser, og om det vilde være til stor Nytte for vor politiske Fremtid, veed jeg for min Part egentlig ikke. Det ærede Medlem gjorde igaar nogle nye Opfindelser. Jeg erindrer tre saadanne nye Opfindelser fra hans Side, som det interesserede mig at blive bekendt med. Den første af dem var, at han opfandt et Program for Regjeringen. Det maa jo være de ærede Medlemmer kjært at høre, at nu kjender det ærede Medlem et Program for Regjeringen; thi vi have ofte hørt, at det var hedeligt, at den ikke havde et Program. Skaar betroede det ærede Medlem os nu, at Regjeringens Program var det, at Folkethinget godt kan undværes. Ja, det har jeg aldrig vidst for, og jeg tror heller ikke paa det nu. Det ærede Medlem havde nu, som sagt, fundet paa eller opfundet, at det var et Program. Hvis han havde vendt det om og sagt, at Folkethinget godt kunde undværes Regjeringen, saa kunde jeg forstaa det i det ærede Medlems Mund; men det Andet for-

staar jeg ikke, og det forekommer mig ogsaa at staa i stærkt Modstrid med Alt, hvad der faktisk er passeret her i Folkethinget, blandt Andet paa Brændpunktet i den politiske Krise, vi have havt, i 1877. Jeg vil spørge, om Regjeringen da kunde undværes Folkethinget? Regjeringen kunde jo aldeles ikke undværes Folkethinget; den kunde ikke engang undværes en Forhandling med Folkethinget; den søgte denne Forhandling; men Folkethinget kunde undværes Forhandling med Regjeringen, og derved kom vi ind i denne Krise, som Folkethinget, der kunde undværes en Forhandling med Regjeringen, havde sin Skyld i. Jeg tror altsaa ikke, at det er rigtigt at sige, at Regjeringen kan undværes Folkethinget; thi, som bekendt, er Regjeringen i Overensstemmelse med det andet Thing, og i det Hele med Høire her i Landet, og den søger altsaa Overensstemmelse med Folkethinget. Naar denne Overenskomst ikke kan opnaas eller kun vanskelig kan opnaas, kan jeg ikke tro, at det er Regjeringens Skyld; snarere er det Folkethingets Skyld. Det er jo udtalt med rene og klare Ord nu, at man ikke vil have en nærmere Forhandling, at man ialtfald ikke vil have Andet end en Skrifforhandling. Jeg tror altsaa ikke, at man kan sige, at det er Regjeringens Program, at den kan undværes Folkethinget. Dernæst havde det ærede Medlem gjort en anden Opfindelse, nemlig den, at Høire vil kun Storpolitik, slet ikke bryder sig om Andet, og at selv om det ærede Medlem udtalte Noget, der var rigtigt, ville vi, som staa paa den anden Side, af storpolitisk Hensyn ikke erkjende, at det var rigtigt. Jeg tror, at det er noget hyderlig sagt. Naar det ærede Medlem anlægger meget farvede Brillen, kan han naturligvis ikke faae os til at se gennem disse farvede Brillen, selv om der var et og andet Punkt i det, han fremdrog, der var rigtigt. Men naar det ærede Medlem siger, at det kan er os, der ville Storpolitik, saa er det at stille Forholdet paa Hovedet. Thi jeg spørger igjen: Hvem er det, der har begyndt paa Storpolitik, og hvem er det, der ikke vil lade den falde? Og jeg spørger: Den Politik, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) nu bekjender sig til, Bisnepolitikken, hvor udmunder den? Er det ikke en Form for Storpolitik, saa forstaaer jeg det ikke. Det er jo saa, at vi paa vor Side have altid vedkjendt os, at gennem en Forhandling af de foreliggende Sager skulle vi søge at komme til et Resultat, og alle de, der staa paa et konstitutionelt Standpunkt, maa vedkjende sig denne Anstuelse; naar man derimod ikke staa paa et konstitutionelt Standpunkt, men saaledes som det ærede Medlem paa et parla-